ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (kuues koda)

29. jaanuar 2008 *

Kohtuasjas T-206/07,

Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd, asukoht Foshan (Hiina), esindajad: advokaat J.-F. Bellis ja *barrister* G. Vallera,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindaja: J.-P. Hix, keda abistasid *solicitor* B. O'Connor ja advokaat P. Vergano ning hiljem B. O'Connor ja *barrister* E. McGovern,

kostja,

keda toetavad

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: H. van Vliet ja K. Talabér-Ricz,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

Vale Mill (Rochdale) Ltd, asukoht Rochdale (Ühendkuningriik),

Pirola SpA, asukoht Mapello (Itaalia)

ja

Colombo New Scal SpA, asukoht Rovagnate (Itaalia),

esindajad: advokaadid G. Berrisch ja G. Wolf,

ja

Itaalia Vabariik, esindaja: I. Braguglia, keda abistas *avvocato dello Stato* W. Ferrante,

menetlusse astujad,

mille ese on nõue tühistada nõukogu 23. aprilli 2007. aasta määrus (EÜ) nr 452/2007, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist ja Ukrainast pärit triikimislaudade impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse selle suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT L 109, lk 12), osas, milles sellega kehtestatakse dumpinguvastane tollimaks hageja toodetud triikimislaudade impordile,

EUROOPA ÜHENDUSTE
ESIMESE ASTME KOHUS (kuues koda),

koosseisus: M. Jaeger koja esimehe ülesannetes, kohtunikud A. W. H. Meij (ettekandja) ja V. Vadapalas,

kohtusekretär: ametnik K. Pocheć,

arvestades kirjalikus menetluses ja 13. detsembri 2007. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Õiguslik raamistik

1 Nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT 1996, L 56, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 45), mida on muudetud (edaspidi „algmäärus"), artikli 2 lõike 7 punkti c esimese lõigu teine taane sätestab, et taotlus samasuguse kohtlemise saamiseks, nagu kohaldatakse turumajanduse tingimustes tegutsevatele ettevõtjatele, peab sisaldama piisavaid tõendeid selle kohta, et tootjal on „üks selge peamiste raamatupidamisdokumentide kogum, mille auditeerimine toimub sõltumatult ja kooskõlas rahvusvaheliste raamatupidamisstandarditega ning mida kohaldatakse kõikidel eesmärkidel".

2 Algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c teine lõik sätestab:

„Otsus selle kohta, kas tootja vastab eespool nimetatud kriteeriumidele, tehakse kolme kuu jooksul alates uurimise algatamisest pärast nõuandekomiteega konkreetset konsulteerimist ja pärast seda, kui ühenduse tootmisharule on antud võimalus esitada oma arvamus. Kõnealune otsus kehtib kogu uurimise ajal."

3 Lisaks sätestavad algmääruse artikli 20 lõiked 4 ja 5:

„4. Lõplik avalikustamine toimub kirjalikult. Avalikustamine toimub […] nii kiiresti kui võimalik ning tavaliselt hiljemalt üks kuu enne lõpliku otsuse tegemist või komisjoni poolt artikli 9 kohast lõplikku meedet käsitleva ettepaneku esitamist. […] Avalikustamine ei piira komisjoni või nõukogu võimaliku hilisema otsuse kohaldamist, aga kui nimetatud otsus toetub teistsugustele faktidele ja kaalutlustele, siis avalikustatakse need nii kiiresti kui võimalik.

5. Märkusi, mis esitatakse pärast lõplikku avalikustamist, võib arvesse võtta ainult juhul, kui need esitatakse komisjoni poolt iga juhtumi kohta eraldi seatava aja jooksul, mille pikkus on vähemalt 10 päeva, kusjuures arvesse võetakse küsimuse kiireloomulisust."

Vaidluse taust

4 Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd (edaspidi „hageja") on Foshanis (Hiina) asutatud äriühing, kes toodab triikimislaudu ja ekspordib neid eeskätt Euroopa Liitu.

5 4. veebruaril 2006 avaldas komisjon teate Hiina Rahvavabariigist ja Ukrainast pärit triikimislaudade importi käsitleva dumpinguvastase menetluse algatamise kohta (ELT 2006, C 29, lk 2).

6 23. veebruaril 2006 esitas hageja algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti b alusel taotluse turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse tunnustamiseks. 3. aprillil 2006 edastas hageja komisjonile oma vastused dumpinguvastasele küsimustikule.

7 Komisjon viis 20.–23. juunil 2006 hageja asukohas ja 26. juunil 2006 Hong Kongis asutatud hagejaga seotud äriühingu asukohas läbi kontrolli küsimuse osas, kas hageja suhtes on võimalik kohaldada turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatust ning vaatlusaluste toodete normaalväärtuse kindlakstegemiseks Hiina turul.

8 11. augusti 2006. aasta kirjas teatas komisjon hagejale, et tema arvates ei vasta hageja algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c esimese lõigu teises taandes nimetatud kriteeriumile ja talle ei saa seetõttu kohaldada turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatust. Nimelt ei vastanud hageja raamatupidamisdokumendid ja auditi aruanded komisjoni arvates rahvusvaheliste raamatupidamisstandardite (International Accounting Standards, edaspidi „IAS standardid") nõuetele.

9 Hageja esitas vastuseks oma märkused 1. septembril 2006. Komisjon vastas 15. septembri 2006. aasta kirjas hageja märkustele ja teavitas viimati nimetatut oma otsusest keelduda talle turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatust andmast.

10 Komisjon võttis 30. oktoobril 2006 vastu määruse (EÜ) nr 1620/2006, millega kehtestatakse ajutine dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist ja Ukrainast pärit triikimislaudade impordi suhtes (ELT L 300, lk 13) (edaspidi „ajutine määrus"). Selle määrusega kinnitati hageja turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse taotluse rahuldamata jätmine ja kehtestati hageja toodetud triikimislaudadele ajutine 18,1% suurune tollimaks.

11 Hageja esitas 1. detsembril 2006 ajutise määruse kohta märkusi. 18. jaanuaril 2007 esitas ta täiendavaid märkusi, mis puudutasid üksnes turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse kindlaksmääramist.

12 19. jaanuaril 2007 esitas hageja komisjoni asukohas toimunud ärakuulamise käigus suulisi märkusi. Hiljem teavitas ta komisjoni ametlikust statistikast, mis puudutas aastatel 2004 ja 2005 Hiina terasetoodete igakuist importi.

13 20. veebruari 2007. aasta kirjas edastas komisjon hagejale üldist teavet avalikustava lõpliku dokumendi ja spetsiifilist teavet avalikustava dokumendi. Esimeses dokumendis teatas komisjon oma kavatsusest anda hagejale turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatus. Nimelt arvas komisjon esiteks, et ettevõtja raamatupidamistavades esinevatel puudustel, mis tulid ilmsiks ajutiste meetmete staadiumis, ei olnud olulist mõju raamatupidamisaruannetes kajastuvatele majandustulemusele ja teiseks, et raamatupidamisaruannete ebatäiuslikkusest ei tekkinud esiteks probleemi seoses teabega eksportmüügi kohta, kuna komisjon oli juba need andmed heaks kiitnud ajal, mil tal oli võimalik nende usaldusväärsust kontrollida, ja teiseks ei olnud see määrava tähtsusega seoses omamaise müügiga, kuna need andmed ei

olnud piisavalt olulised, et neid pidada representatiivseks. Komisjon osutas, et neil asjaoludel tuleb normaalväärtus kindlaks teha tootmiskulude põhjal ja et terase hind on selle üks põhielement. Selles osas leidis komisjon, et Hiina ametlikud statistilised andmed, mis haldusmenetluse käigus teraseimpordi kohta esitati, kinnitasid ettevõtja raamatupidamisandmete usaldusväärsust seoses terase hinnaga ja võimaldasid seega arvutada normaalväärtuse Hiina arvestusliku väärtuse alusel.

14 2. märtsi 2007. aasta kirjas esitasid kaebuse esitajad, kes olid dumpinguvastase menetluse algatajad, oma märkused 20. veebruari 2007. aasta üldist teavet avalikustava lõpliku dokumendi kohta. Nad väitsid esiteks, et hageja ei vasta algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c esimese lõigu teises taandes nimetatud kriteeriumile, ja teiseks, et igal juhul on algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c viimase lausega vastuolus see, kui institutsioonid muudavad menetluse käigus turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja kindlaksmääramist.

15 Vastavalt algmääruse artiklile 15 loodud nõuandekomitee (edaspidi „nõuandekomitee") uuris 6. märtsil 2007 töödokumenti, mille komisjon oli talle 20. veebruaril 2007 edastanud. Mitu nõuandekomitee liiget vaidlustasid hagejale turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse andmise.

16 Komisjon edastas hagejale 23. märtsi 2007. aasta faksiga üldist teavet avalikustava lõpliku korrigeeritud dokumendi ja spetsiifilist teavet avalikustava korrigeeritud dokumendi, milles ta teatas, et ta taganes oma 20. veebruari 2007. aasta kaalutlustest, mis puudutasid hagejale turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse andmist. Nimelt leidis komisjon eelkõige, et hageja praktika puhul, mis seisnes – vastupidi tekkepõhisuse printsiibile – tulude ja kulude tasaarvestamises ning selles, et müügitehinguid kajastati kokkuvõtlikult raamatupidamisdokumentides, on tegemist IAS standardite eiramisega, mis on vastuolus algmääruse artikli 2 lõike 7 punktis c esitatud nõuetega.

17 Samuti edastas komisjon 23. märtsil 2007 nõuandekomiteele tutvumiseks lõpliku korrigeeritud töödokumendi. Nõuandekomitee kiitis kirjaliku menetluse tulemusel dokumendi 27. märtsil 2007 heaks.

18 Hagejale määrati üldist teavet avalikustava lõpliku dokumendi ja spetsiifilist teavet avalikustava dokumendi kohta märkuste esitamise tähtajaks 29. märts 2007. Hageja palvel pikendas komisjon 29. märtsi 2007. aasta kirjas seda tähtaega 2. aprillini 2007 ja teatas hagejale, et tal on alates 27. märtsist 2007 õigus tutvuda mittekonfidentsiaalse toimikuga, täpsustades seejuures, et sellesse ei ole kahe eelneva nädala jooksul lisatud mingisugust uut teavet.

19 29. märtsil 2007 edastas komisjon nõukogule lõplikke meetmeid käsitleva ettepaneku, mis põhines üldist teavet avalikustaval lõplikul dokumendil. Ettepanekule eelnenud põhjendustes oli mainitud, et nõuandekomitee raames konsulteeriti liikmesriikidega 6. märtsi 2007. aasta koosolekul.

20 Hageja esitas 2. aprillil 2007 oma märkused 23. märtsil 2007 edastatud dokumentide kohta, milles sisaldus komisjoni muudetud hinnang. Neil asjaoludel vaidlustas hageja komisjoni järelduse, mille kohaselt hageja ei vasta turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse andmiseks vajalikele kriteeriumidele, ja palus mitte asuda kaebuse esitajatega samale seisukohale, mille kohaselt keelab algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c viimane lause komisjonil muuta oma esialgset otsust selle staatuse andmisest keeldumise kohta.

21 Komisjon vastas 4. aprilli 2007. aasta kirjaga, kinnitades oma järeldusi turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse andmiseks vajalikud tingimused ei ole täidetud. Ta märkis muu hulgas, et turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse hindamist käsitleva kohtupraktika kohaselt ei ole vanade asjaolude uus hindamine lubatud.

22 Hageja palus 5. aprilli 2007. aasta kirjas komisjonil pakkuda nõukogule lõplikke meetmeid, mis põhinevad 20. veebruari 2007. aasta üldist teavet avalikustaval lõplikul dokumendil, kuna hageja arvates on turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatust puudutava järelduse puhul rikutud õigusnormi.

23 Nõukogu võttis 23. aprillil 2007 vastu määruse (EÜ) nr 452/2007, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist ja Ukrainast pärit triikimislaudade impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse selle suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT L 109, lk 12) (edaspidi „vaidlustatud määrus"). Vaidlustatud määrusega kehtestati hageja toodetud triikimislaudade impordi suhtes 18,1% suurune lõplik dumpinguvastane tollimaks.

Menetlus ja poolte nõuded

24 Hageja esitas hagiavalduse, mis saabus Esimese Astme Kohtu kantseleisse 12. juunil 2007.

25 Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 76a alusel esitas hageja samal päeval eraldi dokumendina taotluse kohtuasja lahendamiseks kiirendatud menetluses.

26 Pärast nõukogu märkuste saamist otsustas Esimese Astme Kohtu teine koda 10. juulil 2007 taotluse kohtuasja lahendamiseks kiirendatud menetluses rahuldada.

27 Kodukorra artiklis 64 ette nähtud menetlust korraldava meetmena paluti hagejal ja nõukogul osaleda 19. juulil 2007 ettekandja-kohtuniku osavõtul toimuval mitteametlikul koosolekul, mille eesmärk oli arutada kiirendatud menetluse korraldamist.

28 Vastavalt 28. augustil, 5. ja 6. septembril 2007 esitasid kõigepealt komisjon, seejärel äriühingud Vale Mill (Rochdale) Ltd, Pirola SpA ja Colombo New Sacl SpA (edaspidi „menetlusse astunud äriühingud") ja lõpuks Itaalia Vabariik avalduse menetlusse astumiseks nõukogu nõuete toetuseks.

29 Seoses Esimese Astme Kohtu kodade koosseisu muutmisega määrati ettekandja-kohtunik kuuenda koja esimeheks, mistõttu käesolev kohtuasi on suunatud sellele kojale.

30 Esimese Astme Kohtu kuuenda koja esimees rahuldas kolme 3. oktoobri 2007. aasta määrusega menetlusse astumise taotlused. Kodukorra artiklis 64 ette nähtud menetlust korraldavate meetmete raames paluti menetlusse astujatel esitada menetlusse astujate seisukohad, mida nad määratud tähtaja jooksul ka tegid.

31 6. detsembri 2007. aasta otsusega määrati vastavalt kodukorra artikli 8 kolmandale lõigule ja artikli 32 lõikele 3 kohtunik T. Tchipevi asemel, kellel ei olnud võimalik esinenud takistuse tõttu asja läbivaatamisel osaleda, koja esimehe ülesandeid täitma Esimese Astme Kohtu president M. Jaeger.

32 Hageja palub Esimese Astme Kohtul:

– tühistada vaidlustatud määrus osas, milles sellega kehtestatakse dumpinguvastane tollimaks tema toodetud triikimislaudade impordile;

– mõista kohtukulud välja nõukogult.

33 Nõukogu, keda toetavad komisjon ja menetlusse astunud äriühingud, palub Esimese Astme Kohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

34 Itaalia Vabariik palub Esimese Astme Kohtul jätta hagi rahuldamata.

Õiguslik käsitlus

35 Hageja esitab kaks väidet, mis tulenevad vastavalt algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c ebaõigest kohaldamisest ning kaitseõiguse ja sama määruse artikli 20 lõike 5 rikkumisest.

Esimene väide, mis tuleneb algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c ebaõigest kohaldamisest

Poolte argumendid

36 Hageja väidab, et ainus selgitus, millega komisjoni seisukoha äkilist muutust turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse andmise suhtes põhjendatakse, sisaldub 4. aprilli 2007. aasta kirjas, milles komisjon kinnitab, et sellise staatuse andmise taotluste läbivaatamist käsitleva kohtupraktika kohaselt ei ole lubatud vanu asjaolusid uuesti hinnata. Hageja märgib, et komisjon ei ole selgitanud, mil viisil on üldist teavet avalikustavas lõplikus dokumendis esitatud järeldused põhjendamatud, ja annab mõista, et nõukogule edastatud lõplikke meetmeid käsitlev ettepanek ei rajane seega ühelgi põhjendusel, rikkudes EÜ artiklit 253.

37 Hageja tuletab meelde, et küsimust, kas institutsioonidel on õigus muuta ettevõtja staatuse kindlaksmääramist lähtuvalt algmääruse artikli 2 lõike 7 punktist c, on käsitletud Esimese Astme Kohtu 14. novembri 2006. aasta otsuses kohtuasjas T-138/02: Nanjing Metalink *vs*. nõukogu (EKL 2006, lk II-4347). Hageja märgib, et selles kohtuotsuses otsustas Esimese Astme Kohus, et algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c viimase lause *ratio legis* on säilitada turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse kindlaksmääramise objektiivsus ja vältida, et see küsimus lahendataks sõltuvalt mõjust, mida see avaldab dumpingumarginaali arvutamisele. Seega otsustati, et nimetatud sättega on vastuolus see, kui institutsioonid hindavad ümber teavet, mis neil oli olemas juba turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse esialgsel kindlaksmääramisel. Väidetavalt on Esimese Astme Kohus siiski leidnud, et institutsioonid võivad turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatusest ilma jätta juhul, kui pärast faktilise olukorra muutust või uute asjaolude esinemist ilmneb, et asjassepuutuv ettevõtja ei vasta selle staatuse kohaldamise kriteeriumidele.

38 Hageja väidab, et reegli puhul, mille kohaselt algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c viimase lausega on vastuolus see, kui institutsioonid hindavad ümber teavet, mis neil oli olemas juba turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse esialgsel kindlaksmääramisel, on vajalik, et enne normaalväärtuse kindlaksmääramist oleks staatuse kohta tehtud eelnev otsus. Nimelt ei oleks tema arvates nimetatud reeglil muidu mõtet. Kõnesolevas asjas uuris komisjon aga samal ajal esiteks küsimust, kas hagejale saab turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatust kohaldada ja teiseks normaalväärtuse kindlaksmääramise küsimust.

39 Neil asjaoludel ei ole hageja arvates ühtegi põhjust käsitleda teisiti hageja staatuse küsimust algmääruse artikli 2 lõike 7 punktist c lähtuvalt ning muid dumpingumarginaali ajutise kindlaksmääramise aspekte, mida võib uurimise käigus uuesti läbi vaadata. Tõlgendus, mille komisjoni sellele sättele andis, on vastuolus ka hea halduse põhimõttega, kuna see eeldab, et nõukogu ja komisjon kehtestaksid lõpliku tollimaksu valel alusel. Kuna komisjon on jõudnud järeldusele, et hageja esialgne staatuse kindlaksmääramine ei olnud 20. veebruari 2007. aasta üldist teavet avalikustavas lõplikus dokumendis esitatud põhjustel õigustatud, oleks tal olnud mitte ainult õigus, vaid ka kohustus selle staatuse kindlaksmääramist parandada.

40 Sellest tulenevalt põhineb lõplikke meetmeid käsitlev ettepanek algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c rikkumisel. See eeskirjade rikkumine muudab vigaseks ka vaidlustatud määruse.

41 Nõukogu ja ka pooled, kellel lubati nõukogu nõuete toetuseks menetlusse astuda, vaidlustavad kõnealuse väite põhjendatuse.

Esimese Astme Kohtu hinnang

42 Esiteks tuleb kontrollida, kas komisjon taganes oma 20. veebruari 2007. aasta dokumendis sisalduvast ettepanekust seetõttu, et vanade asjaolude ümberhindamine oli keelatud.

43 Selles osas on oluline kõigepealt märkida, et nõukogu on vaidlustatud määruse põhjendustes 12–14 võtnud arvesse järgmist:

„(12) Pärast ajutiste meetmete kehtestamist väitis üks koostööd tegev Hiina eksportiv tootja, et talle oleks tulnud võimaldada turumajanduslikku kohtlemist. Äriühing kordas, et ajutise määruse põhjenduses 25 esitatud raamatupidamistavad, mille tulemusena ei võimaldatud turumajanduslikku kohtlemist viiele Hiina eksportivale tootjale (kolmele neist ei võimaldatud seda üksnes sel põhjusel), ei olevat piisavalt olulise tähtsusega, et mõjutada raamatupidamisandmete usaldusväärsust, mis olevat tegelikult täielikud, ning ei mõjutavat dumpingumarginaali kindlaksmääramist.

(13) Siinkohal märgitakse, et kohapealsel kontrollkäigul leiti, et äriühingu kasutatud eespool nimetatud raamatupidamistavadega rikuti selgelt [IAS] standardeid (nimelt [standardit] IAS nr 1) ning seda ei saanud pidada tähtsusetuks. Ei esitatud uusi tõendeid, mis võinuksid muuta ajutise määruse põhjenduses 25 esitatud järeldusi.

(14) Muude asjakohaste ja põhjendatud märkuste puudumisel kinnitatakse ajutise määruse põhjendused 15–28.”

44 Eeltoodust järeldub, et põhjus, miks keelduti ajutises määruses esitatud turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse kindlaksmääramise muutmisest vaidlustatud määruses, ei olnud mitte algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c viimases lauses esitatud keeld hinnata ümber vanu asjaolusid, vaid see, et hageja raamatupidamine ei vastanud IAS standarditele ja et puudus uus asjaolu, mis võiks seda hinnangut mõjutada. Keeldumine tulenes järelikult selle määruse artikli 2 lõike 7 punkti c esimese lõigu teise taande sisuliste kriteeriumide kohaldamisest.

45 Seejärel tuleb nentida, et samuti ei tulene üldist teavet avalikustavast lõplikust korrigeeritud dokumendist ega spetsiifilist teavet avalikustavast korrigeeritud dokumendist, et komisjoni keeldumine teha ettepanek hagejale turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse andmiseks oli põhjendatud keeluga hinnata ümber vanu asjaolusid ja selles osas tuginevad komisjoni väited üksnes sellele, et hageja raamatupidamistavad ei vasta IAS standarditele.

46 Ainus dokument, milles komisjon toob välja, et turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse kindlaksmääramist käsitleva kohtupraktika kohaselt ei ole lubatud vanu asjaolusid ümber hinnata, on komisjoni 4. aprilli 2007. aasta kiri, nagu hageja ise märgib. Nimelt sedastab komisjon selles kirjas eelkõige järgmist:

„2. aprilli 2007. aasta märkustes kordab Teie klient jätkuvalt samu, juba enne lõplikku avalikustamist esitatud väiteid raamatupidamise ebakorrapärasuse kohta ja selle kooskõla või vastuolu kohta IAS standarditega, aga nagu Te teate, ei luba turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse taotluse hindamist käsitlev kohtupraktika vanu asjaolusid ümber hinnata."

47 Nagu kirjast tuleneb, viitas komisjon kohtupraktikale, mis keelab vanu asjaolusid ümber hinnata hageja poolt juba enne lõpliku teabe edastamist esitatud väidete tagasilükkamiseks. Vastuseks kohtuistungil esitatud Esimese Astme Kohtu küsimusele täpsustas komisjon – ilma et hageja oleks selles osas väidetut ümber lükanud –, et selles märkuses nimetatud väited sisaldusid 1. septembri 2006. aasta kirjas, mille hageja oli saatnud enne turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse esialgset kindlaksmääramist, mis leidis aset 15. septembril 2006 ja mida rakendati ajutises määruses.

48 Siiski tuleb märkida, et 4. aprilli 2007. aasta kirjas tõi komisjon turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse tunnustamisest keeldumise aluseks selle, et hageja raamatupidamisaruannetes eirati IAS standardeid rikkudes tekkepõhisuse põhimõtet, tehti tasaarvestusi ja kajastati tehinguid nende eraldi esitamise asemel koos. Komisjon leidis selles osas, et läbiviidud auditite tulemusel ei ole selle kohta tehtud ühtegi märkust. Esimese Astme Kohus märgib, et komisjon on samuti osutanud, et terasehinda puudutav teave ei võimalda hageja raamatupidamisaruannetes leitud lünkade kohta uut hinnangut anda.

49 Kirjast tervikuna tuleneb, et komisjoni märkus, et vanu asjaolusid on võimatu uuesti hinnata, on kõrvaline, kuna selle aluseks, et institutsioon keeldus turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse andmise ettepaneku tegemisest, on hinnang hageja vastavuse kohta kohaldatavatele sisulistele kriteeriumidele.

50 Seega tuleb tõdeda, et hageja väitel, mille kohaselt komisjon tugines kõnesoleval juhul vanade asjaolude ümberhindamise keelule, puudub faktiline alus. Kuna sel põhjusel ei saa esimese väitega nõustuda, siis arutlus, mis puudutab algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c ja eespool viidatud kohtuotsuse Nanjing Metalink *vs.* nõukogu punkti 44 tõlgendamist, ei ole asjakohane.

51 Pealegi tuleb täpsustada, et iseseisva tühistamisväitena ei saa kasutada asjaolu, et hageja seadis kohtuistungil kahtluse alla nii komisjoni ettepanekuni viinud otsustusprotsessi kui ka institutsioonide hinnangu küsimuses, kas ettevõtja vastas algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c esimese lõigu teise taande tingimustele, kuna tegemist oleks uue ja seetõttu vastuvõetamatu väitega, nagu väitsid nõukogu ja tema nõuete toetuseks menetlusse astujad. Nimelt nagu hageja kohtuistungil kinnitas, on nende argumentide eesmärk täiendada esimese väite tausta.

52 Lisaks, mis puutub hageja väitesse, mille kohaselt komisjon ei selgitanud, millises osas on tema järeldused üldist teavet avalikustavas lõplikus dokumendis põhjendamatud, siis on oluline märkida, et EÜ artiklis 253 ette nähtud kohustuse kohaselt peab lõppdokument olema põhjendatud ainult kõikide faktiliste ja õiguslike asjaolude suhtes, mis on dokumendis antud hinnangu jaoks asjakohased. Põhjendamiskohustuse eesmärk ei ole haldusmenetluse käigus institutsiooni seisukoha arengu selgitamine ja niisiis ei ole selle eesmärk põhjendada lõppdokumendi lahenduse erinevust ajutisest seisukohast, mis on esitatud huvitatud isikutele menetluse käigus edastatud dokumentides, et võimaldada neil teatavaks teha oma seisukoht (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 13. juuli 2006. aasta otsus kohtuasjas T-464/04: Impala *vs*. komisjon, EKL 2006, lk II-2289, punkt 285). See kohustus ei kohusta seega institutsiooni selgitama, mil viisil võis olla põhjendamatu haldusmenetluse ühel etapil kavandatav seisukoht.

53 Peale selle tuleb märkida, et lõpliku avalikustamise puhul ei ole tegemist huve kahjustava või õigusi loova aktiga. Nagu tuleneb algmääruse artiklist 20, on selle dokumendi eesmärk tuua haldusmenetluse käigus esile olulised asjaolud ja kaalutlused, mille alusel komisjon kavatseb soovitada lõplike meetmete kehtestamist, selleks et teavitada kõiki huvitatud isikuid kavandatud suunistest ja neilt selle kohta märkusi saada. Kuna sõltuvalt saadud märkustest võib komisjoni seisukoht muutuda, siis on see

vastavalt algmääruse artikli 20 lõike 4 viimases lauses osutatule ilmtingimata ajutine, nagu väidavad nõukogu ja komisjon.

54 Järelikult ei kaasne asjaoluga, et vaidlustatud määruse põhjendustes ei ole selgitatud, mil viisil 20. veebruari 2007. aasta üldist teavet avalikustavas lõplikus dokumendis sisalduvad järeldused on põhjendamatud ja asjaoluga – isegi kui see oleks tõendatud –, et komisjon ei ole selles osas selgitusi andnud, iseenesest vaidlustatud määruse õigusvastasus.

55 Arvestades eeltoodut, tuleb esimene väide tagasi lükata.

Teine väide, mis tuleneb kaitseõiguse ja algmääruse artikli 20 lõike 5 rikkumisest

Poolte argumendid

56 Hageja väidab, et algmääruse artikli 20 lõigetest 4 ja 5 tuleneb, et komisjon peab huvitatud isikutele edastama lõplikku avalikustamist käsitleva dokumendi oluliste asjaolude ja kaalutluste kohta, mille alusel kavatsetakse soovitada lõplike meetmete kehtestamist, vähemalt 10 päeva enne lõplikke meetmeid käsitleva ettepaneku edastamist nõukogule, et selle miinimumtähtaja jooksul võimaldada osapooltel märkusi esitada ja komisjonil neid arvesse võtta.

57 Komisjon aga edastas nõukogule lõplikul avalikustamisel põhineva lõplikke meetmeid käsitleva ettepaneku ainult kuus päeva pärast seda, kui lõplik avalikustamist käsitlev dokument oli edastatud hagejale, ootamata ära algmääruse artikli 20 lõikes 5 ette nähtud kümnepäevase tähtaja möödumist, ja neli päeva enne hagejale märkuste esitamiseks määratud tähtpäeva möödumist.

58 Nõukogu ja tema nõuete toetuseks menetlusse astujad ei nõustu sellega, et hageja kaitseõigust on rikutud. Nimelt määras komisjon pärast seda, kui ta oli edastanud üldist teavet avalikustava lõpliku korrigeeritud dokumendi, hagejale märkuste esitamiseks kuuepäevase tähtaja, mida seejärel pikendati kümnepäevaseks. Algmääruse artikli 20 lõikes 5 ette nähtud kümnepäevasest tähtajast on seega kinni peetud. Nõukogu väidab muu hulgas, et ajakava puhul, mille kohaselt toimub komisjoni ettepaneku edastamine nõukogule, on tegemist menetlust puudutava küsimusega, mis ei kuulu algmääruse artikli 20 lõikes 5 nimetatud nõuete kohaldamisalasse. Seega ei ole komisjon menetlusnõuet rikkunud.

59 Lisaks ei ole hageja tõendanud seda, et komisjon ei ole tema märkusi läbi vaadanud. Nõukogu märgib, et hagejal oli võimalik raamatupidamisaruannetes leitud lünkadega seonduvaid küsimusi arutada kontrollvisiidi käigus, mida ta oligi teinud. Samuti lisab ta Itaalia Vabariigi ja menetlusse astunud äriühingute toetusel, et asjaolu, et komisjoni ettepanek edastati enne hageja märkuste saamiseks määratud tähtaja lõppu, ei tõenda seda, et nimetatud märkusi ei võetud arvesse, kuna juhul, kui komisjonile oleks tundunud vajalik oma ettepanekut muuta, enne kui nõukogu selle vastu võtab, oleks tal olnud võimalik seda teha.

60 Lõpuks leiab nõukogu, keda toetavad Itaalia Vabariik ja menetlusse astunud äriühingud, et hageja ei anna täpsustusi väidete kohta, mida ta oleks saanud esitada ja mida komisjon ei ole uurinud. Menetlusse astunud äriühingud täpsustavad, et oma 2. aprilli 2007. aasta kirjas hageja vaid kordab oma eelnevalt esitatud argumente,

millele komisjon oli juba vastanud. Sellest tulenevalt leiavad nad, et hageja ei ole tõendanud, et enne määratud tähtaja möödumist nõukogule ettepaneku edastamine mõjutas tema võimet ennast kaitsta.

61 Komisjon lisab, et hagejal on igal juhul olnud võimalus raamatupidamises esinevate puuduste osas oma arvamust väljendada ja tõendada, et ta vastab algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c esimese lõigu teises taandes nimetatud kriteeriumidele. Komisjoni sõnul on hageja märkusi analüüsitud ja need on komisjoni 15. septembri 2006. aasta kirjas tagasi lükatud ning seda hinnangut on seejärel kinnitatud 4. aprilli 2007. aasta kirjas ja ka veel vaidlustatud määruses.

62 Komisjoni ja menetlusse astunud äriühingute arvates ei olnud vaja saata 23. märtsi 2007. aasta faksi, milles hagejat teavitati, et komisjoni teenistused kavatsesid komisjoni liikmete kolleegiumile teha 20. veebruari kirjas sisalduvast ettepanekust teistsuguse ettepaneku, kuna algmääruse artikli 20 lõike 4 lõpp nägi ette kohustuse asjassepuutuvaid osapooli teavitada vaid siis, kui tehtud otsus põhineb teistsugustel faktidel ja kaalutlustel kui need, mis on teatavaks tehtud lõpliku avalikustamise käigus. Üldist teavet avalikustav lõplik korrigeeritud dokument ega spetsiifilist teavet avalikustav korrigeeritud dokument aga ei sisalda ühtegi uut fakti või kaalutlust.

Esimese Astme Kohtu hinnang

63 Kaitseõiguse tagamise põhimõte on ühenduse õiguse aluspõhimõte, mille kohaselt tuleb ettevõtjatele, keda puudutab dumpinguvastase määruse kehtestamisele

eelnev uurimismenetlus, tagada haldusmenetluses võimalus tõhusalt väljendada oma seisukohta väidetavate asjaolude tõelevastavuse ja asjakohasuse kohta (vt Esimese Astme Kohtu 28. oktoobri 2004. aasta otsus kohtuasjas T-35/01: Shanghai Teraoka Electronic *vs.* nõukogu, EKL 2004, lk II-3663, punktid 288 ja 289 ja seal viidatud kohtupraktika).

64 Neid nõudeid on rakendatud algmääruse artiklis 20, mille lõige 4 näeb ette, et lõplik avalikustamine toimub kirjalikult. Selle sätte kohaselt juhul, kui lõpuks vastu võetud otsus põhineb faktidel ja kaalutlustel, mis on erinevad lõpliku avalikustamise käigus edastatutest, „avalikustatakse need esimesel võimalusel". Algmääruse artikli 20 lõige 5 täpsustab, et „[m]ärkusi, mis esitatakse pärast lõplikku avalikustamist, võib arvesse võtta ainult juhul, kui need esitatakse komisjoni poolt iga juhtumi kohta eraldi seatava aja jooksul, mille pikkus on vähemalt 10 päeva, kusjuures arvesse võetakse küsimuse kiireloomulisust".

65 Kõnealusel juhul väidab nõukogu, et komisjoni poolt lõplikke meetmeid käsitleva ettepaneku nõukogule edastamisega enne algmääruse artikli 20 lõikes 5 ette nähtud kümnepäevase tähtaja möödumist seda sätet ei rikuta. Selles osas tuleb märkida, et algmääruse artikli 20 lõike 4 sõnastusest tuleneb sõnaselgelt, et komisjon on kohustatud edastama lõplikku avalikustamist käsitleva dokumendi huvitatud isikutele hiljemalt üks kuu enne lõplikku otsust käsitleva ettepaneku edastamist nõukogule. Kuigi algmääruse artikli 20 lõige 5 ei täpsusta, kas komisjon peab nõukogule ettepaneku edastamiseks ootama kümnepäevase tähtaja möödumist, ei tohi lõikele 4 vahetult järgnevat sätet tõlgendada nii, et tõlgendus ei oleks eelneva artikli suhtes järjepidev. Seega tuleb asuda seisukohale, et komisjoni poolt nõukogule ettepaneku edastamine ei tohiks aset leida enne selles sättes ette nähtud kümnepäevase tähtaja möödumist (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 19. novembri 1998. aasta otsus kohtuasjas T-147/97: Champion Stationery jt *vs.* nõukogu, EKL 1998, lk II-4137, punktid 81–83).

66 Pealegi on see ainus mõeldav lahendus selleks, et tagada, et komisjon huvitatud isikute võimalikke märkusi enne nõukogule ettepaneku edastamist tegelikult ka arvesse võtaks. Selles osas ei saa nõustuda nõukogu väitega, mis tugineb asjaolul, et komisjon võib neid märkusi arvesse võtta oma ettepanekut hiljem nõukogus muutes. Nimelt tuleb märkida, et EÜ artikli 250 lõige 2 annab komisjonile õiguse muuta nõukogu ees oma ettepanekut selleks, et ühenduse huvi arvestades, mille komisjon kindlaks määrab, hõlbustada institutsioonis või vajaduse korral otsustamisprotsessiga seotud erinevate institutsioonide vahel ühisele arusaamisele jõudmist (vt selle kohta Euroopa Kohtu 5. oktoobri 1994. aasta otsus kohtuasjas C-280/93: Saksamaa *vs*. nõukogu, EKL 1994, lk I-4973, punkt 36). Sellest tulenevalt ei ole selle õiguse kasutamine osapoolte märkuste nõuetekohaseks arvessevõtmiseks sobilik.

67 Lisaks tuleb rõhutada, et huvitatud isikute märkustel võib olla lõppdokumendi sisu suhtes olulisi tagajärgi. Asjaolu, et lõplikke meetmeid käsitlev ettepanek on nõukogule juba esitatud, võib iseenesest mõjutada tagajärgi, mis võivad nendest märkustest tuleneda. Seega ei saa välistada, et komisjoni võimalus edastada nõukogule oma ettepanek veel enne huvitatud isikute märkuste saamist kahjustab nende märkuste tegelikku arvessevõtmist.

68 Kõnesoleval juhul tuleb kõigepealt tõdeda, et vastupidi menetlusse astunud äriühingute ja komisjoni poolt väidetule oli viimati nimetatu kohustatud asjassepuutuvaid osapooli teavitama oma uuest seisukohavõtust, nagu see oli esitatud 23. märtsi 2007. aasta üldist teavet avalikustavas lõplikus korrigeeritud dokumendis ja spetsiifilist teavet avalikustavas korrigeeritud dokumendis, kuna need dokumendid sisaldasid algmääruse artikli 20 lõike 4 tähenduses uut või teistsugust kaalutlust, mille kohaselt andmed terase impordihinna kohta ei muuda järeldusi, mis hageja IAS standardite eiramise põhjal tuleb seoses turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse andmisega teha.

69 Selles osas tuleb märkida, et kuna algmääruse artikli 20 lõige 4 viitab sõnaselgelt „teistsugustele faktidele ja kaalutlustele", siis ei kinnita nimetatud määrus komisjoni poolt kohtuistungil väidetut, mille kohaselt ei ole faktilistele asjaoludele antava hinnangu muutmise puhul, juhul kui need asjaolud on jäänud samaks, huvitatud isikuid millestki vaja teavitada. Kui asjakohaseid faktilisi asjaolusid kavatsetakse hinnata esmakordselt, tuleb huvitatud isikuid sellest teavitada, et nad saaksid oma märkused selle kohta teatavaks teha.

70 Esimese Astme Kohus täheldab seejärel, et üldist teavet avalikustav lõplik korrigeeritud dokument ja spetsiifilist teavet avalikustav korrigeeritud dokument edastati hagejale 23. märtsil 2007, samas kui lõplikke meetmeid käsitlev ettepanek edastati nõukogule 29. märtsil 2007, s.o kuus päeva hiljem. Seega tuleb nentida, et komisjon ei ole järginud algmääruse artikli 20 lõike 5 nõudeid.

71 Algmääruse artikli 20 lõikes 5 ette nähtud kümnepäevase tähtaja eiramine võib viia vaidlustatud määruse tühistamiseni vaid juhul, kui on võimalik, et niisuguse eeskirjade eiramise tõttu jõuti haldusmenetluses teistsuguse tulemuseni, mõjutades seega konkreetselt hageja kaitseõigust (vt selle kohta Euroopa Kohtu 10. juuli 1980. aasta otsus kohtuasjas 30/78: Distillers Company *vs*. komisjon, EKL 1980, lk 2229, punkt 26, ja eespool viidatud kohtuotsus Shanghai Teraoka Electronic *vs*. nõukogu, punkt 331).

72 Mis puutub siinkohal turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse kindlaksmääramise küsimusse, siis toimikust ei nähtu, et 23. märtsil 2007 edastatud üldist teavet avalikustavas lõplikus korrigeeritud dokumendis ja spetsiifilist teavet avalikustavas lõplikus korrigeeritud dokumendis oleks esitatud uusi faktilisi asjaolusid, millest hagejat ei oldud veel teavitatud. Komisjon teavitas neis dokumentides hagejat vaid kavatsusest eelnevast seisukohast taganeda ja säilitada esialgne, 15. septembril 2006 vastu võetud otsus, mida rakendati ajutises määruses.

73 Nagu väidab komisjon, oli hagejale antud võimalus esitada oma märkused turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse esialgse kindlaksmääramise kohta (vt eespool punktid 9–12). Hageja märkused, milles eelkõige esitati teavet teraseimpordi hindade kohta, ajendasid komisjoni isegi kaaluma, kas taganeda turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse esialgsest kindlaksmääramisest. Seega tuleb tõdeda, et hagejal on eelneval haldusmenetluse etapil juba olnud võimalus väljendada oma arvamust seisukoha suhtes, mis esitati uuesti 23. märtsi 2007. aasta üldist teavet avalikustavas lõplikus korrigeeritud dokumendis ja spetsiifilist teavet avalikustavas lõplikus korrigeeritud dokumendis.

74 Lisaks, nagu rõhutab nõukogu, ei täpsusta hageja argumente, mida ta oleks saanud esitada tuvastatud menetlusnormide rikkumise puudumisel ja mida komisjon ei ole veel analüüsinud. Selles osas tuleb nentida, et peale algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c viimase lause väidetava kohaldamise väidete ei tulene 2. aprilli 2007. aasta kirjast, et hageja oleks vastuseks komisjoni seisukohavõtule esitanud uusi argumente. Nimelt keskendusid hageja märkused tähtsusele, mida tuli tuvastatud raamatupidamisalastele rikkumistele omistada, ja järeldustele, mida tuli teha lähtuvalt teraseimpordi hindu puudutavatest andmetest, st küsimustest, mille suhtes komisjon oli juba põhjalikult oma seisukohta väljendanud.

75 Mis puutub samas kirjas sisalduvatesse märkustesse algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c viimase lause kohaldamise ja eespool viidatud kohtuotsuse Nanjing Metalink *vs*. nõukogu kohta, siis ei mõjutanud need igal juhul vaidlustatud määruse sisu, kuna nagu esimese väite puhul tõdeti, põhines keeldumine anda turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatust algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c esimese lõigu teise taande sisuliste kriteeriumide kohaldamisel (vt eespool punktid 48 ja 49).

76 Sellest tulenevalt tuleb nentida, et algmääruse artikli 20 lõike 5 rikkumine ei mõjuta vaidlustatud määruse sisu ja järelikult ka hageja kaitseõigust. Niisuguse eeskirjade rikkumisega ei saa kaasneda vaidlustatud määruse õigusvastasus ja tühistamine. Seega tuleb teine väide tagasi lükata.

77 Sellest tulenevalt tuleb kõnealune hagi jätta tervikuna põhjendamatuse tõttu rahuldamata.

Kohtukulud

78 Kodukorra artikli 87 lõike 2 kohaselt on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Vastavalt kodukorra artikli 87 lõikele 4 kannavad menetlusse astuvad liikmesriigid ja institutsioonid ise oma kohtukulud.

79 Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud ning nõukogu ja menetlusse astunud äriühingud on kohtukulude hüvitamist nõudnud, tuleb nõukogu ja menetlusse astunud äriühingute kohtukulud välja mõista hagejalt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud. Komisjon ja Itaalia Vabariik kannavad ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (kuues koda)

otsustab:

1. **Jätta hagi rahuldamata.**

2. **Mõista nõukogu, Vale Mill (Rochdale) Ltd, Pirola SpA ja Colombo New Scal SpA kohtukulud välja Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd-lt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.**

3. **Komisjon ja Itaalia Vabariik kannavad ise oma kohtukulud.**

Jaeger Meij Vadapalas

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 29. jaanuaril 2008 Luxembourgis.

Kohtusekretär

E. Coulon

Koja esimehe ülesannetes

M. Jaeger